

tailhandlere, og farmaceutiske Materialister er i alt Fald et Begreb, Næringsloven ikke regner med, og som vi heller ikke behøver at regne med her. Jeg kan derfor ikke slutte mig til den Bestemmelse, som foreslaas i Ændringsforslag Nr. 9, og maa bl. a. pege paa, at det forekommer mig urigtigt, naar man i denne Forbindelse nævner, at ogsaa Foreningen af farmaceutiske Materialister skal vælge et Medlem af denne Kommission. Denne Forening er en rent privat Forening, der vistnok ikke tæller synderlig mange Medlemmer. Den har ingen Forpligtelse til at bestaa, finder den det hensigtsmæssigt, kan den opløse sig i Morgen, og saa findes der ingen Basis for det Valg ved Foreningen af farmaceutiske Materialister, som Mindretallet foreslaar.

Ogsaa de i Ændringsforslag Nr. 10 foreslaaede Regler for Kommissionens Indstilling forekommer mig at være alt for detaillerede Bestemmelser i en Lov, hvor man maa holde sig til de mere almene Forhold. Indstillingen er hidtil foregaaet tilfredsstillende, i alt Fald saa vidt mig bekendt. Regelen, man følger, er den, at de Medicinalvarer, der forbeholdes Apotekerne, er dem, der overvejende er til medicinsk Brug, medens man frigiver de Ting, som maa siges at være overvejende til teknisk Brug. Det er sikkert en fornuftig Grænse, der der er draget, og man behøver vel ikke at tvivle om, at den ogsaa vil blive overholdt i Fremtiden. Men det maa, som sagt, helst være et administrativt Anliggende, og jeg vil derfor ogsaa anbefale at stemme mod Ændringsforslag Nr. 10.

Det ærede Medlem fra Kerteminde ankede blandt andet over, at det var et Monopolsystem, man havde med at gøre, og man skulde behandle Monopolsystemet med stor Varsomhed. I Anledning af de Bemærkninger, som fra forskellige Talere er faldne om det Privilegie- og Monopolsystem, vi har paa Medicinalhandelens Omraade, og som vi fremdeles ønsker at bevare, maa jeg i Tilslutning til det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) udtale, at det er en absolut Fejltagelse, at det er et Monopol eller et Privilegium, man skaber til Fornøjelse og Fordel for Apotekerne. Det er klart, at hele den kontrollerede Medicinhandel først og fremmest, og jeg kan sige udelukkende, tager Sigte paa Publikum's Interesse. Det er Hensynet til Publikum's Interesse, der har været ledende for Medicinalkommissionen, ligesom det selvfølgelig ogsaa har været

ledende for Justitsministeren ved Forelægningen af Lovforslaget og for Udvalget ved dets Behandling af Sagen. Med Hensyn til Handelsretten, hvorom det ærede Medlem fra Kerteminde udtalte, at Detailhandlerne eller Materialisterne vil komme til at svæve i Uvished om, hvad de i det hele faar Ret til at handle med — det ærede Medlem brugte det Udtryk, at de vidste ikke, om de var købte eller solgte —, vil jeg sige, at Detailhandlerne og de farmaceutiske Materialister, hvis man ønsker at faa dem med, behøver ikke at være i nogen Uvidenhed, som kan skade dem i allermindste Grad. Det eneste, der kan skade dem, er at løbe den Risiko at handle med Ting, som de ikke har Lov til at handle med. Hvis de ærede handlende i Forvejen vil spørge Sundhedsstyrelsen, vil de faa tilforladelig Underretning om, hvor Grænsen er mellem deres Handelsret og den Handelsret, der er forbeholdt Apotekerne.

Jeg kommer dernæst til de Ændringsforslag, der er stillede til §§ 18 og 19, som jo er et Par af Lovforslagets mest omstridte Paragraffer. Ændringsforslaget under Nr. 18 maa jeg tilraade ærede Medlemmer af Tinget at stemme imod. § 18, som den er affattet og tiltraadt af Udvalgets Flertal, er i Virkeligheden en overmaade fornuftig og rimelig Paragraf. Der er ingen Tvivl om, at der er megen, man kan sige overvejende Humbug, Svindel og økonomisk Spekulation i al den Arkanahandel, der drives, og det er derfor i sin Orden, at man, naar man i det hele taget vil have en kontrolleret Medicinhandel, søger ogsaa at komme Arkanavæsenet til Livs. At Apotekerne faar Eneret til at forhandle Arkana, er intet nyt Privilegium, som man fra visse Sider har villet give det Udseende af, det er tværtimod i Overensstemmelse med den bestaaende Ordning, og det ligger i Sagens Natur, at saaledes bør det være, da man fra det offentlige Side ikke kontrollerer anden Handel end den, som foregaaer fra Apotekerne. Der skabes altsaa ikke her noget nyt, her er kun Tale om en Lovfæstning af et alt bestaaende Forhold. Ligeledes finder jeg det rigtigt at bestemme, at Arkanahandel kan forbydes af Justitsministeren efter Indstilling af Sundhedsstyrelsen. Jeg vil derfor henholde mig til Lovforslagets Bestemmelser om disse Forhold, anbefale dem til Vedtagelse her i Tinget og anbefale ærede Medlemmer at stemme imod Mindretallets Ændringsforslag under Nr. 18 til § 18.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning